

Szegedi tolvajnyelv. Érdekes jegyzéket állított össze két szegedi detektív, mely a szegedi tolvajnépnek legjáratosabb kifejezéseit foglalja magában. A tolvajnyelv természetesen olyan szavakból áll főleg, amelyek a nyelv-alapító jeles társaságot érdeklik: a pénz, a rendőrség, a börtön és a nő. A szegedi tolvajnyelv szavai a következők:

Beszéd: duma, rendőr: zsaru, detektív: hékus, hé, biztos: fejes, kapitány: főfejes, csendőr: pacsirta, lakás: gégli, börtön: siti, üzlet, kocsmá: spi, pénz: dohány, vásár: kuksi, elfogna: bukna, enni: cajetni, ennivaló: cajes, inni: piálni, vasút: bejzli, vasúti kalauz: smasser, keresni valakit: hipiselni, pénzt levenni: hilózni, elmenni: pucolni, elszökni: káposztát enni, betörő: srenker, tolvaj: rajzoló, vásári erszénydobó: komédiás, orgazda: passer, elszökni: meglógni, szökés: lógás, rendőrség: haulem, csibész: strigó, szerető: tyúk, okos: hohem, zsebmetsző: link, játszani: zsugázni, hamisjátékos: zsugás, szálloda: szladi, kocsi: pergő, kedvelni valakit: bukni reá, aludni: szundizni, dolgozni: melózni, haragudni: kirugni, verekedés: hizigelni, gyűrű: gagyí, óra: se, erszény: mater, pénz: lové, korona: csaze, forint: rup, tízkoronás: csá, húszkoronás: deses, százkoronás: lepedő, ezer koronás: óriási, ruha: zsöllér, cipő: trit, lánc: cejg, megláncolva: knasszolva, kalap: bze, veszedni: ruházkodni, revolver: puccantó, gavallér: freier, pali, bot: papek, kés: kasza, kenyér: máró, éhes: flamos.

(Délmagyarország, 1914. III. 26.)

SZÚCS JÁNOS.